

Sebevražda. Dne 19. srpna oběsil se Ant. Herrmann, rolník ve Slatině (u Bílovce), v těžkomyslnosti povstalé z veliké hmotné tísně, která ho čím dál více svírala. Učinil životu svému konec u studénky

Ze Slatiny u Bilovce 22. srpna. Dne 18. t. m. měli jsme u nás pohřeb, jaký málo kdo z občanův pamatuje, neboť jsme pochovávali našeho kostelního patrona, majetníka Slatinského panství a velikého dobrodince obce. Raimund Wolfgang říšský rytíř Manner zemřel ve Vídni dne 15. t. m. ve věku 83i let. Mrtvola jeho byla do Studénky po železnici dovežena, odkudž na pohřebním voze Bílovském dne 18. ráno převežena jest do Slatiny. U kostelního lesa ji očekávali: kněžstvo, školní mládež ve průvodu se svými učiteli, někteří členové obecního výboru a velký zástup lidu. U slavném průvodu doprovázena rakev do kostela, kdež vykropena jest. K večeru byl pohřeb. Zde jsme pozorovali mnohé vzácné panstvo, zejména byli přítomni: syn zemřelého pan Wolfgang říšský rytíř Manner, koncipist v ministerii obchodu; zeťové: šlechtic Matt, hejtman generálního štábu, s chotí, a baron Ernst z Bohdalic, dále baron Pavel Sedlnický na Vyškovském, baronka Sedlnická na Bílovci, veškeré městské zastupitelstvo z Bilovce, někteří členové zastupitelstva Slatinského a nesčetné zástupy lidu. Školní mládež stála špalírem. Pohřební obřady vykonával důst. p. děkan J. Klimeš za assistence dvou kněží, učitelův-zpěvákův bylo také několik. Rozumí se samo sebou, že takový pohřeb byl velice slavný. Na rakvi skvělo se mnoho krásných věncův s pozlacenými stužkami, mezi nimi též věnec darovaný od občanův Slatinských, pánův: J. a L. Dorňák, J. a R. Staňovský, Banert, Markus, A. Vavrečka. Pěknou a dojemnou pohřební řeč měl pan děkan po moravsky. Zesnulý byl po 35 let majetníkem panství a pravým otcem chudiny. Bůh žehnej památce jeho!

uobrych mravu:

Pokus o sebevraždu. V sobotu dodán do vojenské nemocnice v Opavě voják, který u Studénky v samovražedném úmyslu položil se na koleje, právě když vlak přijížděl. Stroj odhodil samovraha s náspu, při čemž způsobil mu taková poranění, že z nich sotva nešťastník se vyléčí. Voják jmenuje se prý Josef Herrmann, pochází ze Slatiny a slouží u jízdeckva.

Ze Slatiny 25. října. (22tý říjen,) slavný a radostný byl to den pro tichou naši vesničku v daleké té osamocené enklavě Moravské; vždyť byl to památný den, kdy velevážený náš pan nadučitel Václav Glotzman před 40ti lety poprvé vstoupil do školy mezi děti, aby přilnul k nim celým srdcem a je vychovával pro Boha, krále a vlast. A z těchto 40ti let zdárného jeho působení patří plných 27 naší Slatině — není divu, že od nejstaršího bývalého žáka až do nejmenšího školáka kde kdo se přičinil, aby staříčkému nyní jubiláru vděk osvědčil. Hned v pátek předvečer zabrála panem nadučitelem samým zorganizovaná Slatinská kapella zastaveníčko a příští ráno, jakoby příroda hojně napadaným prvním sněhem sama chtěla zvěstovati, že ve Slatině něco nového překvapujícího. Slavnostní hlahol zvonů o 9té svolal všechny příznivce do okrášleného chrámu Páně k díkůvzdání předně Pánu Bohu. Slavnou mši sv. a Te Deum s assistencí sloužil důst. náš pan farář dr. Ludvík Brixel, již velmi krásně páni učitelé z okolí figurálně provázeli. Na to hned vystoupil k oltáři veledůstojný náš pan děkan Arnošt Skurský z Bravantie, jenž vzdor nepříznivému počasí neobtěžoval sobě k nám osobně zavítati s přípisem uznání a díků, kterých se oslavenci od nejdůstojnější konsist. kapit. všestranně zasloužile dostalo. Pan děkan přečetl list od oltáře a důstojnost slavnosti vyložil shromážděnému lidu tak dojemnými slovy, že mladým i starým slzu vděčnosti hned v kostele z oka vynutil. Takto připravený po službách Božích hnul se průvod s hudbou v čele z chrámu Páně do školní budovy, kde teprv pravá slavnost konati se měla. Milá to podívaná. Za hudbou krácel zdejší hasičský spolek, téměř všichni jeho žáci, za nimi dlouhý řad školních dětí, pak družičky školní v bílých šatech, za nimi družičky dospělé a mládenci; pak obecní zastupitelstvo a ostatní občané, a naposled jubilár obklopen příbylými hosty z duchovenstva a učitelstva. Slavnost započala mužským učitelským sborem: „To den“, načež vskutku úctou a láskou z planoucího srdce přinášeli staříčkému jubiláru hold jeho žáci, předně jistými vroucími slovy jedna družička ze školaček, pak jedna z dospělé mládeže a konečně starosta bohužel pro jakousi předpojatou rozervanost občanů vyslovil ve jménu celé obce ne více však vřelé své díky a blahopřání. Na to podávány gratulace napřed od ředitele měšť. školy pana Wolfa, jakožto seniora učitelského spolku okresu Bílovskeho, pak od nadučitele ze Staré Vsi pana Hofmanna ve jménu pp. učitelů farnosti Slatinské, kteří mu skvostný darovali pohár. Na to pan farář dr. Lud. Brixel důraznými slovy mluvil o důležitosti učitelově co vychovateli, jehožto jest budoucnost, v jehož moci jest vlast i srdce mládeže. Konečně pan kooperátor P. Karel Horák, jenž o veřejný ráz slavnosti a pořádek veškerou zásluhu si získal, jadrnými slovy probral povinnosti občanů Slatinských, jakožto všech jeho nejstarších žáků, mládeže a dětí a skončil vřelým apologem na harmonii učitelstva s duchovenstvem, jak u nás s panem jubilárem v čele vzorně panuje; vždyť jest ku zdárnému vychování nevyhnutelně potřebnou. Kollegové, zvolal, držme spolu věrně a udržíme se, když věrně se držeti budeme Nejvyššího vychovatele našeho, příznivce a otce všech národů slov., sv. Otce Lva XIII. Ten ať žije! Za příliš dojatého oslavence musel pan farář dr. Brixel všem přítomným vysloviti srdečné díky, na to pan učitel Klepík z Vyškovic provolal nejm. císaři a králi našemu „Sláva!“, načež slavnost skončena hymnou: „Zachovej“ a „Kde domov můj“.

U lidu našeho vskutku senklavovaného probudila se

opět jednou skrovná ta uvědomělost a zajisté zůstane
jemu, když viděl, kterak učitelstvo s duchovenstvem
se sjednotilo, aby čtyřicetiletého zasloužilého vycho-
vatele tak důstojně a dojemně oslavilo, slavnost ta
na vždy ve vřelé památce.

je po celém světě.

Bigamie. Fr. Žůrek ze Slatiny, zdržev se rok v Zábrdovicích u Mor. Krumlova, chtěl vstoupiti do stavu manželského ve Vedrovicích, ač ženat a manželka jeho ve Slatině žije. Dne 24. ledna 1894 byl Fr. Žůrek u c. k. krajského soudu ve Znojmě pro zločin pokusu bigamie odsouzen na 6 měsíců do těžkého žaláře zostřeného postem každých 14 dní.

Odvolání.

Já níže psaný Karel Widlak prosím p. Arnošta Waidu, hostinského ve Slatině, o prominutí urážky, dne 4. ledna t. r. v jeho hostinci vůči němu pronešené a prohlašuji zároveň, že obvinění v mém výroku obsažené, jež tímto odvolávám, jest úplně neodůvodněným.

Ve Slatině 9. ledna 1904.

Karel Widlak,

rolník č. 25.

...ce, čímž nám bude k radosti a potěse ve staré.

Ze Slatiny 21. dubna. (Požár.) V pondělí 18. dubna o 12. hodině v noci vypukl u p. Felixe Štalera oheň, který rozšířil se i k sousedovi p. Vavrečkovi a zničil dvě stavení, výměnek a stodolu. Díky dochvilnosti hasičského sboru slatinského, který třemi proudy vody snažil se státi pánem zhoubného živlu, podařilo se uhájiti vedlejší stavení se stodolou jen na dva metry vzdálenou, která pětkrát chytala. Jinak by býval nabyl oheň jistě velkých rozměrův, poněvadž ostatní stavení k sobě tesně přiléhají. Škoda odhadnuta byla u p. Štalera na 3000 K, u p. Vavrečky na 2000 K, u p. Fel. Gebanera na 120 K a p. Aug. Srubka 250 K, celkem na 5370 K. Pohořelí jsou vesměs pojištěni. Jak oheň povstal, není známo.

Ze Slatiny. (Ohražení.) V čísle 6. V. šeho ct. listu ze dne 20. ledna t. r. byla uveřejněna lokálka s nadpisem „Německý šulferajn a české Opavsko“, v níž bylo uvedeno, že mnohé české obce ve Slezsku dostaly dle zprávy německého šulferajnu podpory peněžité, a mezi nimi byla také uvedena obec Slatina. Já podepsaný jako starosta obce a předseda místní školní rady prohlašuji tímto veřejně, že tvrzení německého šulferajnu, jako by obec Slatina neb místní školní rada nějakou podporu od šulferajnu obdržela, jest hanebnou lží, a také dle mého vědomí žádný občan slatinský podobné podpory neobdržel, ani by ji nepřijal, nýbrž s opovržením zpět zaslal. Tolik na uhájení cti obce. Ve Slatině 6. dubna 1904. Antonín Langer, starosta obce a předseda místní školní rady.

Ze Slatiny 9. května. (Přeměna naší obce.)
Slatina byla ještě před 3 roky všude považována za tak zv. německou obec. A ve skutečnosti vlastně tomu tak bylo. Obrat k lepšímu nastal teprv, když zasvitlo jednotlivcům, že musí nastati náprava, že Slatina nesmí zůstatí obcí za německou považovanou, když nemá ani 5 německých rodin. Počali lid poučovati, aby prohlédl, jakým jest vlastně jeho jazyk mateřský a snabám jich se podařilo a nyní dále daří. Český lid musí platit daně jako Němec, má tedy právo na stejné zacházení s ním a může, ba musí stejné domáhati se uznání své mateřštiny. Těch, kdož své rodné řeči si neváží, u nás stále ubývá, mizí německé nápisy a jich místo zabírají české, ač před třemi lety ještě nebylo českého nápisu u nás spatřiti. Dá Bůh, že za nedlouho bude tomu naopak, že německý nápis ve Slatině bude bilou vranou, též národní vědomí náležitě se prohloubí a upevní a nastane obrat úplný. Byly ovšem chvíle, kdy česká strana na Bílovecku měla k nám obavy, že Slatina nezůstane české věci věrnou. Poměry však se úplně změnily a my cítíme s ostatními, že česká strana stala se pevnou a že může jí zůstatí, budeme-li jako jeden řetěz společně postupovati v domáhání svých práv. Proto žádáme všecky naše lidi, aby zanechali obav a byli pevně přesvědčeni, že chyby, které se staly, více se opětovati nebudou, že budou pečlivě napravovány a v nedlouhé době přesvědčí se, že odstraníme všecky známky umělé vlády německé u nás a jejího nátěru. Ovšem, jest při tom nevyhnutelně zapotřebí, aby úsilí toto podporováno bylo tím, aby každý při objednávkách svých potřeb obracel se jen na české lidi a obchodníky, je vyhledával a svými penězi nepodporoval protivníky, Němce, jak se u nás doposud stává. Dalším krokem budiž stálé poučování našeho lidu, aby domáhal se neústupně svých práv jazykových u státních úřadů a by horlivě podporoval snahy obcí, by c. k. hejtmanství s nimi dopisovalo si jen česky. Otroctví nedůstojného k vůli pohodlí různých pánů bylo již dost, my nyní žádejme a trvejme neústupně na právu českého jazyka a musí se nám dostatí spravedlnosti! Tedy hlavy vzbůru, drazi přátelé, a neobávejme se boje! Slatina také bude pevně státi po vašem boku.

Člen obecního výboru.

Ze Slatiny 15. února. (Kaziči zábav.) V neděli 5. února sebráli divadelní ochotníci hru „Chudý písničkář.“ Pro naše poměry vhodný kus byl velmi slušně proveden; úlohy byly dobře rozděleny a dobře nastudovány. Návštěva byla četná a povzbudila ochotníky k další činnosti. Po divadle s povolením p. starosty ochotníci bráli na bigotfony a chasa se při tom dobře bavila. Kolem půl dvanácté přišli dva mladíci, kteří se nikdy netají svým nepřátelstvím k ochotníkům, ještě s jedním soudruhem z Tisku, který slova německého neumí; jakmile vstoupili do místnosti, jali se provolávat: „Heil, heil.“ Hostinskému to nebylo lhostejné, poněvadž znal ze zkušenosti, jak to končívá, pospíšil s několika ochotníky k nim a žádal, by místnost opustili. Než k výtržníkům přišli, kde se vzala, tu se vzala, objevila se matka jednoho z hrdinů (plutá Němka) a ačkoliv je její syn dvakrát tak velký jako ona, popadla ho, vynesla ven a více do místnosti nepustila. Všeobecné „Výborné,“ které ozvalo se z místnosti, bylo jí odměnou, že svého synka tak zahanbila. Věru, kdyby všechny matky všimaly si, co jich synci provádějí, tak mnohý uvaroval by se nedobrovolného pobytu v Bílovci, kam to obyčejně přivede a jak u nás o příklady není nouze. Mladíci, kteří do místnosti přišli, vydávají se sice za Němce, to je však ještě neoprávně, aby jim ochotnický kroužek byl solí v očích. Když byl jeden venku, ten ze sousedství hned se omlouval, že to udělal jen svým soudruhům k vůli a třetí panáček, který jinak je přesvědčen, že by Slatina bez něho Slatinou nebyla, když viděl, že je opuštěn, za chvíli se beze slova vytratil. Pak chasa bavila se pěkně dále. Slušná zábava je mnohým lidem trnem v oku a rádi by ji, kde jen trochu možno, pokazili. Že s tím zároveň spojují zvelebování němectví, je tím více odsouzení hodné. Očekáváme, že naše chasa nedá se strhnouti do podobných proudů a bude vždy pamětliva svého úkolu. Ochotníkům pak přejeme mnoho zdaru a hodně pile, aby tak napomáhali uvědomování své rodné obce a byli na stráž před vtírajícím se odrodilectvím.

Najmu

HOSTINEC

ve větší obci buď sám neb kde
by se dalo provozovat

řeznictví.

Jsem 29iletý svobodný řezník.
Kdo by chtěl hostinec pronajít
nebo prodat, obrať se laskavě
na mou adresu 1062

Josef Srubek,

řezník *ve Slatině č. 44 u Bí-*
lovce, Rak. Slezsko.

Ze Slatiny 7. března. (Nový spolek.) Jak zdejšímu obecnstvu je známo, hodláme v místě založit spolek pod názvem „Čtenářsko-pěvecký spolek „Křížkovský“ ve Slatině“. Bohužel však, sotva jsme počali o založení spolku pracovati, již našli se lidé, kteří pokládají spolek čtenářsko-pěvecký za nějaký protináboženský a přičiňují se tudíž, aby členy k odstoupení od spolku přinutili. Ku porozumění uvedu účel spolku, který jest: Vzdělávati ducha a ušlechťovati srdce čtením bezúhonných knih a časopisů, zvelebovati zpěv hlavně národní i církevní a pořádati poučné přednášky a divadla. Myslím, že v tom není nic protináboženského a proto zanechte těch nerozumných řečí. Vy pak, kteří jste se za členy přiblížili, nedejte se přemluvíti nerozumným tlacháním, ale navštěvujte raději pilně zkoušky, jež budeme nyní pořádati! Ostatně, komu jsou zdejší poměry dobře známy, udělá si nejlépe sám úsudek a dozná, že by si bylo přáti, aby se spolek udržel a zkvétal. Kdo by se chtěl ještě za člena přihlásiti, jest vítán a může tak učiniti při nejbližší zkoušce. Kdy se budou zkoušky konati, vyvěšeno bude na černé tabuli u p. Rajmunda Stanovského.

Čestné prohlášení.

Já Arnošt Vajda, hostinský ve Slatině, lituji tímto velice, že jsem nerozvážně a beze vší příčiny, když na tom slova pravdy nebylo, obvinil p. Stanislava Živného, c. k. soudního sluhu v Bílovci, že odešel, aniž by byl svůj řád zaplatil, a prohlašuji, že obvinění vymyšleno a nepravdivo jest. Odprosíl jsem již před soudem p. Stanislava Živného a děkuji jemu veřejně za jeho zvláštní shovívavost, kterouž mi tím prokázal, že nežádal mého potrestání soudem.

Obecní volby ve Slatině. (enklava u Bílovce)
konaly se 21. července. V třetím sboru ze 133 voličů
dostavilo se 82 a zvoleni byli: dosavadní starosta Ant.
Langer 52 hlasy, Felix Herman 52, Frant. Ocásek 49 a
Frant. Falhar 43. Sociální demokraté, kteří počítali ur-
čitě s vítězstvím v třetím sboru, dostali 24—31 hlasů,
V druhém sboru z 48 voličů volilo 38 a zvoleni byli:
Frant. Furch 30, Ant. Lazecký 29, Adolf Tisovský 29,
a Arnošt Vajda 28 hlasy. V prvním z 12 voličů sůčast-
nilo se jen 7 a obdrželi: Rajmund Stanovský 7, Josef
Srubek 6, Ant. Berkus 5 a Ant. Vavrečka 4 hlasy.

Nehody dynamitem. Ve Slatině u Bílovce událo se několik neštěstí, způsobených neopatrným zacházením s dynamitem. První neštěstí stihlo sedmiletého R. Vidláka. Děti našli dynamitovou kapsli, kterou ztratil dělník Dudek, a dali ji Vidlákovi. Ten rozdělal si na poli ohýnek, a vhodil kousek uhlíku do kapsle. Kapsle náhle vybuchla a utrhla Vidlákovi čtyři prsty pravé ruky a zranila jej povážlivě v obličeji. — Několik dní na to událo se druhé neštěstí, jež stihlo dělníka Dudka, zaměstnaného v lomu. Z večera navrtal do skály díru, ta přes noc poněkud zamrzla, takže nemohl do ní ráno dostat dynamit. Vzal proto kus dřeva a snažil se pomocí něho dynamit do skály vecpat. Náhle dynamit vybuchl a vypálil nebohému Dudkovi obě oči, zraniv jej mimo to těžce na obličeji. Oba zranění dopraveni byli do nemocnice v Bílovci.

Zastřelen vlastním strýcem. Pekař Fr. Hermann ve Slatně má pro svou bezpečnost revolver, když v noci jezdívá pro mouku do vzdáleného mlýna. Jinak uschovává zbraň na skříni. Dne 28. února přišel k němu jeho bratr Rudolf na návštěvu. Poněvadž pekař spal, bavil se Rudolf Hermann s dvěma synky 8letým Josefem a 6letým Františkem. Pak nabídl se, že revolver vyčistí. Nevšimaje si, že zbraň je nabitá, počínal si Rudolf Hermann tak neopatrně, že vyšla rána a zasáhla staršího hochy přímo do srdce. S výkřikem skácel se chlapec mrtev k zemi. Bezděčný vrah udal se druhého dne sám soudu.

Z pošty. Dne 1. července 1909 byl zařízen v obci Slatině, okresní hejtmanství Bílovec, pod úředním označením „Slatina, Slezsko“ samostatný c. k. poštovní úřad, který se bude zabývati službou listovní a povozné pošty a poštovní spořitelny. Spojení s poštovní sítí obdrží nový úřad dvakrát denní automobilovou jízdou Opava-Bílovec. Doručovací a venkovský okres budou tvořiti obce Slatina a osady Ohrada, Nový Svět a Karlovice, samota Dvorek (patřící k Bílovcí), pak Tisek, Usočín (jednotlivý dům) a několik domů bez určitého jména k Bílovcí patřících blízko Tisku a Vyškovice. Obec Slatina bude místní doručovací obvod tvořiti. Pro Ohradu, Nový Svět, Dvorek, Karlovice, Tisek a Vyškovice se zařídí služba listonoše s jedenkrát denní obchůzkou mimo neděle.

Dovolují si ctěnému občanstvu ve Slatině a okolí zdvořile oznámiti, že dnem 1. ledna 1910 započnu provozovati svou

hostinskou živnost

ve Slatině

a že se vynasnažím všemožně každému z pp. hostů ve všech směrech vyhověti a všecky dobře obsloužiti.

Za hojnou přízeň prosí

3685

Rudolf Kubánek.

Odvolání.

Dne 18. listopadu 1909 měl jsem se k jednomu občanu o p. Antonínu Langrovi a p. Arnoštu Vajdovi urážlivě vyjádřiti.

Stalo-li se tak, odvolávám tímto domnělé urážlivé slovo.

Ve Slatině dne 21. prosince 1909.

Z Bílovecka 20. ledna. (P o d ě k o v á n í.) V úctě podepsaný vzdává všem, kdož o zdar včelařské besedy ve Slatině dne 12. ledna t. r. pořádané se přičinili, nejvřelejší dík, obzvláště dámám pí. Černínové, pí. Fuksíkové, slč. Černínové, slč. Hrbáčové, pí. Čočkové, pí. Novákové a pí. Dostálové a p. Niznerovi, již darovali bohatý stůl medového pečiva a medových likérů a rozprodání ve prospěch spolku řídili, p. říd. Pišovi za laskavé půjčení klavíru, pp. učitelům ze Slatiny za vkusnou výzdobu sálu, ct. pěveckému kroužku hluboteckému, jemuž přináleží i pp. učitelé Juchelka Jar. a Uhrovič Mart., za skvostné jmenovitě včelařské písně a deklamace, pp. Frant. Pracnému, Ad. Halfarovi a Frant. Sokolovi z Hlubotce za poskytnuté povozy atd. Kéž naše přičinění prospívá včelařství! Halfar Vilém, předseda včelařského spolku na Bílovecku.

D O P I S Y.

Ze Slatiny 2. února. (Včelařská beseda.)

První včelařská beseda krajinického spolku „Květoslav“ na Bílovecku pořádána byla ve středu 12. ledna ve Slatině. Místnost byla péčí místního sboru učitelského pěkně a účelně upravena a bohatý stůl medového pečiva a likérů i medoviny připravily dámy pí Černínová, Fuksíková, Čočková, Dostálová, Nováková, slečny Černínova a Hrbáčova, pak pánové Halfar a Niesner. Všem těmto spanilomyslným dárcům budtež tuto veřejně díky vzdány. K besedě sešla se celá včelařská rodina z Bílovecka a bohatý věnec dam v ladných úborech zvětšoval jen lesk prvního toho dostaveníčka včelařů. Mezi nejvzácnější hosty náležel p. Antonín Klepík, předseda ústředního včelařského spolku ve Slezsku, se svou ct. rodinou, který z daleka přišel, aby se s námi pobavil a potěšil. Bohatý pořad úplně vyhovoval, sestaven a také proveden hluboteckými děvčádkami, které by výcvikem a přednesem ani městskému divadlu hanby nespůsobily. Zpěvy byly všecky z paměti a to velmi přesně předneseny. Přednesy byly vzorně provedeny. Radost bylo se podívat na pilné ty včeličky hlubotecké, v jichž středu neunavný a obětavý cvičitel jejich p. Vilém Halfar vše řídil. Po ukončení pořadu a doslovu p. předsedy Halfara, v němž líčí účel besed včelařských, děkuje všem za účast při dnešní zábavě, načež přítomní oddali se dílem tanci, dílem jiné zábavě, mlsní trubci a trubčice oblehly medový stůl a tak bavili se všichni dlouho do rána a odcházejíce vyslovili přání, by podobné včelařské večery i v jiných spolcích se pořádaly. Největších zásluh o zdar této besedy získaly sobě šumné děvuchy hlubotecké, které jako pilné včeličky dalekou cestu až k nám vážily a včelařům jich velkolepé dílo stavěti pomáhaly. Rodiče těchto královniček mohou býti hrdými, že jich dcerky při tak vzácných zábavách spoluúčinkovati mohou. Slouží to nejen jim, nýbrž i rodné jich vesnici Hlubotci ke ctí. A co mám říci o cvičiteli p. Halfarovi? Musel bych jen vše znova opakovati. Šlechtná snaha jeho zajiště na všech stranách uznána a prosíme jej, aby na jaře, až slunéčko svými paprsky včeličky naše z úlu vyláká, i on se svými včelkami hluboteckými do světa vylétl a nám ty krásné včelařské písně na vícero místech zazpíval a nám mnohého ospalce do našeho spolkového úlu přivedl. Mohl by také zaletěti mezi ty různé Bayersburky a zahřměti jim do uší, že české včelařství jen vinou jejich zanedbáno a že subvence nám po leta náležející shrabovali jen Němci. Až bude český spolek tak dlouho trvati jako německý a až dostávati budeme podpory v té výši jako Němci, pak uvidíte, že nejen Němcům na roveň postaveni budeme, my je činností i předčíme.

Z Jampice a okolí 1. února. (Hasičský ples)

Slatina koupila velkostatek. Enklavní obec Slatina v okrese bíloveckém zakoupila za 550.000 K místní velkostatek od dosavadního majitele Dobnera z Dobenau. Tím přešel opět důležitý kus české půdy do našich rukou a sluší vzdáti obecnímu výboru ve Slatině v čele s obezřetným starostou p. Langrem veškeré uznání, že se nelekali překážek a obtíží, které se jim v cestu stavěli.

Zámek s parkem

ve Slatině (rak. Slezsko)

s automobilním a telefonním spojením, hodinu od dráhy,

se pronajme, případně výhodně prodá.

Laskavé nabídky přijímá správa statku ve Slatině.

==== Agenti vyloučeni. =====

roz. Mrůzková, manželka.

Prodejna dobytka ve Slatině.

Dovolujeme si tímto veškerému slezskému rolnictvu oznámiti, že zřídili jsme ve Slatině

prodejnu dobytka,

která kupuje a prodává veškerý dobytek za běžné ceny. Prodejna má stále ve dvoře ve Slatině

větší počet chovného užitkového i žirného dobytka hovězího i vepřového.

Též chovná telata jsou u ní vždy k dostání.

Doporučujeme prodejnu přízni našeho rolnictva, připomínajíce, že snahou její bude posloužiti rolnictvu i konsumentům co nejlépe.

Ústřední hospodářská společnost v Opavě.